ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΔΡΑΧΜΟΚΤΟΝΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ Ο κ. ΠΑΝΑΓ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΝΟΜΕΥΤΑΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΙ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τῆς ἀπορροφήσεως τοῦ συνεχῶς αὔξοντος ποσοστοῦ τοῦ πληθυσμιακοῦ μας πλεονάσματος. Ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ προέκυψε καὶ ἡ ἔντασις τοῦ μεταναστευτικοῦ κύματος. Μήπως δὲν συνέβη τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὴν ἀσυγκρίτως περισσότερον ἀνεπτυγμένην Ἰταλίαν, ἡ ὁποία ἔχει ὄπισθέν της ἑκατὸν ὁλόκληρα ἔτη ἐντόνου βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως;

Δὲν παρημελήσαμεν, βεβαίως, τὴν ἄσκησιν καὶ εὐρείας, κοινωνικῆς πολιτικῆς. Εἰσηγάγομεν π. χ. τὸν θεσμὸν τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ τῆς συνταξιοδοτήσεως τοῦ ἀγρότου. Πάντως ὁμολογῶ, ὅτι ἡ προσοχή μας ἦτο κατὰ κύριον λόγον ἐστραμμένη εἰς τὴν θεμελίωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ μέλλοντος.

ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ

Τὸ πενταετὲς σχέδιον οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, τὸ ὁποῖον ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὑπὸ τῆς Ε. Ρ.Ε., τερματίζεται τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους εἰς τὸ ὁποῖον εἰσήλθομεν. Μολονότι ἡ μεσολαβήσασα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου πολιτικὴ ἐκκρεμότης ἐπηρέασε δυσμενῶς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τούτου, οἱ ἐπιδιωχθέντες ὑπ' αὐτοῦ πρωταρχικοὶ στόχοι ἐφαίνοντο μέχρι καὶ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἐπιτυγχανόμενοι. Ἤρκησεν ὅμως ἡ ἐπὶ πεντήκοντα μόνον ἡμέρας νομὴ τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, διὰ νὰ κλονισθοῦν τὰ θάθρα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστήριξεν ὁ Ἑλληνικὸς λαός, μὲ τόσας θυσίας, τὴν οἰκονομικήν του προσπάθειαν ὁλοκλήρου ὀκταετίας.

Πρῶτον μέλημα τῆς ΕΡΕ, ἐπανερχομένης εἰς τὴν ἐξουσίαν μὲ τὴν ψῆφον σας, θὰ εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τῆς κλονισθείσης σταθερότητος τῆς δραχμῆς.

Τὸ ἔργον τοῦτο θὰ ἐνταχθῇ ἐντὸς τῶν πλαισίων νέου δεκαετοῦς οἰκονομικοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποβλέπῃ εἰς τοὺς ἑξῆς στόχους:

α) Ἐπίτευξις ἐπιπέδου πλήρους ἀπασχολήσεως, ἀξιοποιουμένου τοῦ ἀργοῦντος ἢ ὑποαπασχολουμένου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ.

β) Προσαρμογὴ τῆς παραγωγικότητος καὶ ἐπομένως τῆς συναγωνιστικότητος τῶν ὑφισταμένων καὶ ἱδρυθησομένων βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν μονάδων εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ μέτρα.

γ) Ἐκμηχάνισις καὶ ἐν γένει ἐκσυγχρονισμὸς τῶν μεθόδων ἐκμεταλλεύσεως τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, καθὼς καὶ πλήρης ἐναρμόνισις τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας πρὸς τὰς συνθήκας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.

δ) Προγραμματισμένη παραγωγὴ τοῦ ἀναγκαίου ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ διὰ τῆς πλήρους ὀργανώσεως τῆς τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

ε) Ἀποφασιστικὴ τροπὴ τῆς παραγωγικῆς προσπαθείας πρὸς τὰς ἐξαγωγάς.

στ) Ἐκσυγχρονισμὸς τῶν μεθόδων διοικήσεως καὶ ὀργανώσεως τοῦ Κράτους, τῶν Τραπεζῶν, τῶν ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρηματικῶν μονάδων κατὰ τὰ εὐρωπαϊκὰ πρότυπα.

ζ) Βαθμιαία ἀναπροσαρμογὴ τῶν ἐργατικῶν ἡμερομισθίων καὶ τῶν ὑπαλληλικῶν μισθῶν, ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος, εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ μέτρα.

η) Προοδευτικὴ αὔξησις τοῦ χρηματικοῦ εἰσοδήματος τοῦ Ἕλληνος γεωργοῦ, κατ' ἀναλογίαν τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος καὶ ἐπομένως τῆς ἀπορροφήσεως τοῦ πλεονάσματος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου, μέχρι καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς στάθμης.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ βασικοὶ στόχοι τοῦ νέου προγράμματος ἀναπτύξεως. Ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ γίνῃ ἐντὸς δεκαετίας Εὐρώπη. Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγάλη ἐπαγγελία μας. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ βοηθήσῃ».

Καὶ τώρα θὰ θίξω ὡρισμένα σημεῖα τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τῆς Ε.Ρ.Ε., καὶ ἰδίᾳ τὰς ἐπιδιώξεις μας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθοῦν ἀμέσως ἢ ἐντὸς σχετικῶς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος ἀποτελεῖ τὴν αὐτονόητον προϋπόθεσιν καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς χώρας. Ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς συνιστᾶ κατ' ἀνάγκην τὴν πρώτην βασικὴν ἀγοράν, εἰς τὴν ὁποίαν κατευθύνεται ἡ βιομηχανία. Μὲ βάσιν τὴν σκέψιν αὐτὴν θὰ ληφθοῦν τὰ ἑξῆς κυρίως μέτρα:

α) Ἡ Ε.Ρ.Ε., ἐγγυᾶται αὔξουσαν κατ' ἔτος προστασίαν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων. Ἡ ἐγγύησις, τὴν ὁποίαν δίδω, θὰ ἐκφρασθῇ δι' ἀριθμῶν, δηλαδὴ διὰ τῆς ἀναγραφῆς συγκεκριμένου καὶ κατ' ἔτος αὐξανομένου σχετικοῦ κονδυλίου εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Κατ' ἀντίθετον πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ὁ ὁποῖος ἀφῆκε τὴν ἀνάλογον ὑπόσχεσίν του ἀκάλυπτον, ἡ Ε.Ρ.Ε. ἐδαπάνησεν. Ἤδη ἀπὸ τοῦ 1963, χίλια περίπου ἑκατομμύρια διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων. Ὑπόσχομαι ὅτι θὰ ἀρχίσωμεν νὰ αὐξάνωμεν τὸ ποσὸν ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους. Τὸ πρόγραμμά μας ἀποβλέπει εἰς τὸν μέγαν σκοπὸν νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν παραγωγὸν ἀπὸ τὸ ἄγχος τῆς διαθέσεως τοῦ προϊόντος του καὶ εἰς τὴν σταδιακὴν ἀνάληψιν ὑπὸ τοῦ Κράτους τῆς εὐθύνης διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ προϊόντος εἰς λογικὰς τιμάς. Τόση ὑπῆρξεν ἡ ἀδιαφορία τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου διὰ τὸ μέγα αὐτὸ θέμα, ὥστε, πρὸς δημαγωγικὴν ἐκμετάλλευσιν ἄλλων σκοπῶν, παρέκαμψε κατὰ τρόπον ἀσύγγνωστον τὸ κατ' ἐξοχὴν κρίσιμον διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐθνικὸν πρόβλημα τῶν καπνῶν, ὡς καὶ τὸ ἐξ ἴσου μέγα πρόβλημα τοῦ σίτου. Παρὸ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις Παπανδρέου περιώρισεν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰ περιθώρια τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μεγάλων αὐτῶν προβλημάτων, ἡ Ε.Ρ.Ε. θὰ πράξῃ τὸ πᾶν διὰ νὰ διορθώσῃ τὸ κακόν. Εἰς λόγον, τὸν ὁποῖον θὰ ἐκφωνήσω κατ' αὐτὰς εἰς μίαν τῶν πόλεων τῆς Μακεδονίας, θὰ εἴπω τὶ εἶναι ἀποφασισμένη νὰ πράξῃ ἡ Ε.Ρ.Ε. εἰς τὸ ἐπείγον θέμα τῶν καπνῶν. Ὁπωσδήποτε θὰ προβῶμεν εἰς παρέμβασιν καὶ θὰ ὁρίσωμεν ἡμερομηνίαν λήξεως τῶν ἀγορῶν.

β) Ἡ Ε.Ρ.Ε., ἀποβλέπουσα εἰς τὴν μηχανοκίνησιν καὶ τὸν ταχὺν ἐκσυγχρονισμὸν τῆς γεωργίας, θὰ ἐπεκτείνῃ καὶ θὰ ὁλοκληρώσῃ τὰ ἤδη ληφθέντα ἐν μέρει μέτρα μειώσεως τοῦ κόστους διὰ τῆς ἐπιδοτήσεως τῶν λιπασμάτων, τῆς συμπιέσεως τῶν τιμῶν τῶν καυσίμων καὶ τῶν γεωργικῶν φαρμάκων, ὡς καὶ τῆς διαθέσεως γεωργικῶν μηχανημάτων εἰς προνομιακὰς τιμὰς καὶ ὑπὸ ἐξαιρέτως συμφέροντας ὅρους.

γ) Ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται γεωγραφικῶς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ μειονεκτεῖ ὡς ἐκ τούτου ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων μας μεταφορικῶν ἐξόδων. Ἡ Ε.Ρ.Ε. εἶναι ἀποφασισμένη, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐξαγωγικῆς προσπαθείας, νὰ ὀργανώσῃ καὶ νὰ ἐπιδοτήσῃ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων.

δ) Ἡ Ε.Ρ.Ε., ἤσκησε κριτικὴν τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀγροτικὰ χρέη εἰς τὴν Βουλὴν καὶ διὰ τοῦ Τύπου. Ἐπεσημάναμεν τὴν μεγάλην ἀπόστασιν, ἡ ὁποία χωρίζει τὰς δοθείσας πρὸ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν ἀκατασχέτους δημαγωγικὰς ὑποσχέσεις ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου περὶ ρυθμίσεως αὐτῶν. Εἶναι ἐντροπή, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κέντρου ἀπέφυγε, πρὸς παραπλάνησιν τῶν ἀγροτῶν, νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἀπόφασιν, διατάξασα τὴν κομματικὴν διοίκησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία ἀπεπέμφθη κατ' ἀπαίτησίν μας, ἀλλὰ καὶ διότι παρανόμως εἶχε διορισθῇ ὑπὸ τῶν σημαιοφόρων τοῦ Κράτους Δικαίου, νὰ χαλαρώσῃ μέχρι τῶν ἐκλογῶν τὰς εἰσπράξεις διὰ νὰ δημιουργηθῇ ἡ ψευδὴς ἐντύπωσις, ὅτι βαίνομεν πρὸς καθολικὸν χρεωστάσιον. Τὴν ἐπομένην, φυσικά, τῶν ἐκλογῶν θὰ ἀπεκαλύπτετο ἡ ἀπάτη. Θὰ ἀντικαθίστατο — ἐὰν ἦρχετο τὸ Κέντρου εἰς τὴν ἀρχὴν — ἡ προεκλογικὴ ἀναχὴ τῆς Τραπέζης ἔναντι τῶν ὀφειλετῶν διὰ νέας τακτικὰς ἀθρόων εἰσπράξεων, βάσει αὐτῆς ταύτης τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου.

Ὁμιλῶν περὶ τῶν βασικῶν στόχων τοῦ νέου δεκαετοῦς προγράμματος ἀναπτύξεως, ἐτόνισα, ὅτι εἰς τὰ πλαίσια αὐτοῦ προβλέπεται ἡ βαθμιαία ἀναπροσαρμογὴ τῶν ἡμερομισθίων καὶ ὑπαλληλικῶν μισθῶν εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ μέτρα. Ἡ πολιτικὴ τῆς ΕΡΕ δὲν ἐξαντλεῖται εἰς τοῦτο. Ἐν συνσρτήσει πρὸς τὴν γραμμὴν αὐτήν, εἰμεθα ἀποφασισμένοι νὰ διευκολύνωμεν τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν τῆς συνδικαλιστικῆς ἐλευθερίας. Τὸν συνδικαλισμὸν ὅμως βλέπομεν ἐλευθερούμενον ὄχι μόνον ἀπὸ τὸ κράτος. Πρέπει νὰ εἶναι ἐλεύθερος καὶ ἀπὸ οἱονδήποτε κομματικὸν ἐπηρεασμόν. Ἐλεύθερος δημοκρατικὸς συνδικαλισμὸς σημαίνει καὶ τὰ δύο. Ἡ ΕΡΕ πιστεύει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ αὐτονομηθῇ εἰς τὸν ἀνώτατον δυνατὸν βαθμὸν ὁ ἐργάτης ὡς φορεὺς ἰδίας δυνάμεως. Αὐτὸ θὰ γίνῃ καὶ διὰ τῆς τροποποιήσεως τῆς νομοθεσίας περὶ συλλογικῶν συμβάσεων, συγκεκριμένος τῆς διαδικασίας τῆς διαιτησίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ τρόπου συμμετοχῆς τῆς ἐργατικῆς τάξεως εἰς τὴν διοίκησιν τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν τὰ κοινωνικὰ καὶ ἠθικὰ συμφέροντά της. Ὡς πρὸς τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν δὲν θέλω νὰ εἴπω παρὰ μόνον τοῦτο: Οἱ μεγάλοι λόγοι περὶ ριζικῶν ἀναμορφώσεων δὲν εἶναι μόνον περιττοί, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνοι. Ἡ ΕΡΕ, ἔχουσα μακρὰν πεῖραν τῶν πρακτικῶν καὶ ψυχολογικῶν δυσχερειῶν, εἰς τὰς ὁποίας προσκρούουν φραστικὰ συνθήματα, ὡς ἡ ἑνοποίησις τῆς ἀσφαλίσεως, ὑπόσχεται ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον τῶν ριζικῶν μεταβολῶν. Ὑπόσχεται τὴν συνεχῆ φροντίδα διὰ τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν καὶ βελτίωσιν τῆς ἀποδόσεως τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν.

Τὸ πρόγραμμα διὰ τοὺς ἐμπόρους, ἐπαγγελματίας, βιοτέχνας

Ἄλλη τάξις, ἡ ὁποία ἔχει ἐπίσης ἀνάγκην οὐσιώδους κρατικῆς μερίμνης, εἶναι ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν οἱ μικροὶ καὶ μεσαῖοι ἐπιχειρηματίαι. Ἡ ΕΡΕ ἔχει προβλέψει εἰς τὸ πρόγραμμά της τὰ ἀκόλουθα:

Ἡ δυσχέρεια τῶν βιοτεχνῶν, ἐπαγγελματιῶν καὶ ἐμπόρων νὰ ἐπιτύχουν τραπεζιτικὰς χρηματοδοτήσεις, θὰ ἀοθῇ. Θὰ καταστῇ πρὸς τοῦτο ὑποχρεωτικὴ ἡ διάθεσις ἐκ μέρους τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν ὡρισμένου ἑκάστοτε ποσοστοῦ τῶν παρ' αὐταῖς καταθέσεων διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν μικρῶν ἐπιχειρήσεων. Αἱ χρηματοδοτήσεις εἰδικώτερον πρὸς τὴν βιοτεχνίαν καὶ πρὸς ὡρισμένα ἐξαιρετικοῦ οἰκονομικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐπαγγέλματα, θὰ εἶναι κατὰ οὐσιώδες ποσοστὸν ἠγγυημέναι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου. Διὰ τὴν ἐπένδυσιν παγίου κεφαλαίου, τὰ ἐν μέρει ἠγγυημένα αὐτὰ δάνεια θὰ εἶναι μακροπρόθεσμα. Διὰ παγίας ἀνάγκας κεφαλαίου κινήσεως ἰδίᾳ διὰ τὴν χρηματοδότησιν τυποποιημένων προϊόντων παραγομένων ὑπὸ ὁμάδος βιοτεχνῶν, ἐν ὄψει παραγγελιῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰ δάνεια θὰ εἶναι μεσοπρόθεσμα. Διὰ τὴν ἀγορὰν πρώτων ὑλῶν καὶ τὴν ἐμπορίαν τῶν προϊόντων θὰ ἰσχύῃ, μὲ τὴν μερικὴν καὶ ἐδῶ ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου, ἡ συνήθης χρηματοδότησις. Ἐὰν τὰ μέτρα τῆς ὑποχρεωτικῆς διαθέσεως ποσοστοῦ τῶν καταθέσεων καὶ τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου ἀποδειχθοῦν ἀνεπαρκῆ, λόγῳ δυστροπίας τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν, ἡ ΕΡΕ εἶναι ἀποφασισμένη νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἵδρυσιν εἰδικῆς Τραπέζης.

Πέραν τῶν βασικῶν αὐτῶν μέτρων, ἡ ΕΡΕ θεωρεῖ ἀναγκαίαν:

α) Τὴν δημιουργίαν εἰδικοῦ φορολογικοῦ καθεστῶτος εἰς περιπτώσεις συνεργασίας βιοτεχνικῶν μονάδων ἀποβλεπούσης εἰς κοινὴν παραγωγικὴν δρᾶσιν καὶ ἰδίᾳ εἰς κοινὴν ἐξαγωγικὴν προσπάθειαν.

β) Τὴν δημιουργίαν εἰδικῶν βιοτεχνικῶν περιοχῶν μὲ παροχὴν στέγης, ρεύματος, ὕδατος, μέσων τηλεπικοινωνίας, ὑπὸ εἰδικὰς συμφέροντας ὅρους.

γ) Τὴν οὐσιώδη ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου Ἐμπόρων, καθὼς καὶ τοῦ ΤΕΒΕ διὰ τὴν παροχὴν ἠὐξημένων συντάξεων.

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ

Θεμέλια τῆς κοινωνίας εἶναι ὅλαι αἱ τάξεις. Ἀλλὰ θεμέλιον εἰδικώτερον τοῦ Κράτους, εἶναι οἱ δημόσιοι λειτουργοί. Καὶ ὅταν ὁμιλῶ περὶ δημοσίων λειτουργῶν πάσης κατηγορίας, δηλαδὴ δικαστικῶν, πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν, θεωρῶ ὑπαγομένους ἠθικῶς εἰς τὴν εὐγενῆ αὐτὴν κατηγορίαν Ἑλλήνων καὶ τοὺς συνταξιούχους. Ἔναντι τοῦ ὑπηρετήσαντος χθὲς τὸ Ἔθνος, ἔχει τὸ Κράτος τοὐλάχιστον τὴν αὐτὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἔναντι τοῦ ὑπηρετοῦντος σήμερον.

Αἱ κυβερνήσεις τῆς ΕΡΕ ἔπραξαν εἰς τὸ παρελθὸν ἔναντι τῶν δημοσίων λειτουργῶν ὅ,τι ἐπέτρεπον αἱ στενωπὸς περιστάσεις, τὰς ὁποίας ἐδημιούργει ἡ ἀνάγκη τῆς ἐντόνου προσπαθείας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας. Γνωρίζω ἄριστα, ὅτι ἐπένδυσιν ἀποτελεῖ καὶ ἡ βελτίωσις τῶν ὅρων τῆς ζωῆς τῶν λειτουργῶν τοῦ Κράτους ἢ καὶ γενικώτερον τοῦ στηρίζοντος τὴν ἐθνικὴν κοινωνίαν ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ. Ἀλλὰ ἡ ἐπένδυσις αὐτὴ προϋποθέτει, διὰ νὰ εἶναι ἀποδοτικὴ καὶ σταθερά, τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπενδύσεων ἐκείνων, δι' ὧν κατὰ τρόπον ἄμεσον ἐπιτυγχάνεται ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ὁσάκις, μὴ δυνάμενοι νὰ πραγματοποιήσωμεν ταυτοχρόνως καὶ τοὺς δύο σκοπούς, εὑρέθημεν πρὸ τοῦ διλήμματος, εἴτε νὰ ἐνισχύσωμεν, ὅσον θὰ ἦτο δίκαιον καὶ **ὀρθόν, τὸν δημόσιον λειτουργόν,** εἴτε νὰ ἐκτελέσωμεν ἔργα, ἐπείγοντα καὶ βασικά, ὡς π.χ. ἀντιπλημμυρικὰ καὶ ἀποστραγγιστικά, ὑπεχρεώθημεν κατ' ἀνάγκην νὰ ὑπερνικήσωμεν τὸ δίλημμα, ἐνισχύοντες τὸν δημόσιον λειτουργὸν ὀλιγώτερον ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἔπρεπε.

Ἐάν, ἐξησφαλισμένης διὰ τῆς ψήφου σας, τῆς ἐπανόδου τῆς Ε. Ρ.Ε. εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἀποτραποῦν οἱ κίνδυνοι, τοὺς ὁποίους ἡ ὀλόγιστος βραχεῖα ἄσκησις τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῆς Ε. Κ. ἐξαπέλυσε κατὰ τῆς οἰκονομίας, εἶναι βέβαιον, ὅτι θὰ συνεχισθῇ ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν βαθμιαίαν λογικὴν ἱκανοποίησιν τῶν βαθύτατα σεβαστῶν ἀναγκῶν τῶν δημοσίων λειτουργῶν. Πρὸς τοὺς συνταξιούχους ὑπόσχεται ἡ ΕΡΕ τὴν συνεχῆ μείωσιν τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ τῆς συντάξεως αὐτῶν καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων. Πρὸς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ δημοσίους λειτουργοὺς λέγω, ὅτι ἡ διάβασις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν προεκάλεσε νέον μέγα πρόβλημα, τὸ ὁποῖον εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ ἀντιμετωπίσωμεν. Αἱ αὐξήσεις τῆς κυβερνήσεως Παπανδρέου ἐγένοντο κατὰ τρόπον τόσον ἀπρογραμμάτιστον, ὥστε προεκλήθη ἀναστάτωσις εἰς τὸ μισθολόγιον μεγάλη καὶ ψυχολογικῶς βαρεῖα. Θὰ φροντίσωμεν σὺν τῷ χρόνῳ νὰ διορθώσωμεν τὰ δημιουργηθέντα ἄτοπα.

ΤΟ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟΝ

Ὑπάρχει διὰ τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς καὶ τὸ πρόβλημα τῆς στέγης. Ἀλλὰ ὑπάρχει τὸ πρόβλημα τοῦτο καὶ διὰ τοὺς ἀγρότας καὶ τοὺς ἐργάτας. Ἡ ΕΡΕ ἔδειξεν εἰς τὸ παρελθόν, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, τὸ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον της διὰ τὴν λαϊκὴν στέγην. Θὰ τὸ ἐκδηλώσωμεν ἀκόμη ἐντονώτερον εἰς τὸ μέλλον, ἐὰν τὸ ἐπιτρέψῃ ἡ ψῆφος τοῦ κυριάρχου λαοῦ. Θὰ διευκολύνωμεν ἔτι μᾶλλον τὸν δημόσιον λειτουργὸν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὀνείρου του, νὰ αἰσθανθῇ τὸν ἑαυτόν του καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του ἀσφαλῆ ἀπὸ ἀπρόοπτα στέγης. Ὅσον ἀφορᾶ τοὺς ἀγρότας καὶ τοὺς ἐργάτας, θὰ συνδυάσωμεν τὴν προσπάθειαν ἐπιλύσεως τοῦ προβλήματος μὲ τὰς συγχρόνους χωροταξικὰς ἀρχὰς καὶ μὲ τὴν ριζικὴν πληθυσμιακὴν ἀναδιάρθρωσιν, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ δεκαετὲς πρόγραμμα ἀναπτύξεως.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

Εἰς τὸν φορολογικὸν τομέα αἱ κυβερνήσεις τῆς ΕΡΕ προέβησαν εἰς οὐσιώδεις μεταρρυθμίσεις. Ἡ τελευταία μάλιστα μεταρρύθμισις τοῦ 1962 εἶχε θετικώτατα ἀποτελέσματα. Συμμερίζομαι ἐν τούτοις τὴν ἄποψιν τοῦ συνεργαζομένου Ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν, καθ' ἣν «ἐπιβάλλεται ἡ νέα θεώρησις τῆς ὅλης φορολογικῆς πολιτικῆς, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τῆς ἀποφασιστικῆς, ἀληθῶς γενναίας μειώσεως τῶν συντελεστῶν τῆς ἀμέσου φορολογίας ὅλων τῶν εἰσοδημάτων».

Ἀναφερόμενος εἰς τὰ διοικητικά, περιωρίσθη νὰ εἴπῃ:

α) Κάθε νομὸς θὰ ἀποκτήσῃ ἰσχυρὰν τεχνικὴν μονάδα πρὸς κατασκευὴν ἔργων ἐπαρχιακῆς σημασίας, ἰδίᾳ ὁδοποιητικῶν, μικρῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν καὶ δασικῶν. Καί,

β) Εἰς τοὺς προέδρους καὶ γραμματεῖς τῶν κοινοτήτων θὰ παρασχεθοῦν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὰ ἐπαρκῆ οἰκονομικὰ μέσα διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των.

ΟΙ ΔΡΑΧΜΟΚΤΟΝΟΙ

Οἱουσδήποτε ὡραίους λόγους καὶ ἂν ἀπευθύνουν πρὸς τὸν λαὸν οἱ κύριοι τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, τοὺς λόγους των τοὺς ἔχουν διαψεύσει πλέον αὐτὰ ταῦτα τὰ πράγματα. Ἔχουν τὸ θράσος νὰ ἐξεγείρωνται διὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν διαλυτικῶν συνεπειῶν τῆς βραχείας διαβάσεώς των ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν. Μὲ προσποιητὴν ἱερὰν ἀγανάκτησιν χαρακτηρίζουν «ἀνίερον» τὴν διαφώτισιν τοῦ Λαοῦ ἐπὶ τοῦ κρισίμου θέματος τῆς δραχμῆς καὶ τῆς νομισματικῆς σταθερότητος. Ἀλλὰ ἡ δραχμὴ δὲν ἀνήκει εἰς αὐτούς. Ἀνήκει εἰς τὸν Λαόν. Αἱ πράξεις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἶναι ἀνίεροι. Ἡ φωνή, ἡ ὁποία ἀποκαλύπτει τὰς ἀνιέρους πράξεις, εἶναι ἁπλῶς φωνὴ ἀληθείας, ἡ ὁποία καλεῖ τὸν Λαὸν νὰ προστατεύσῃ τὴν δραχμήν, καταδικάζουσα τοὺς δραχμοκτόνους.

Ἔχω καθῆκον ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ, χάριν τοῦ μέλλοντος τῆς χώρας, νὰ ὑψώσω τὴν φωνήν μου μὲ πλήρη συνείδησιν τῆς εὐθύνης, τὴν ὁποίαν ἀναλαμβάνω, καὶ νὰ δηλώσω τὰ ἀκόλουθα: Ποτὲ Κυβέρνησις δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ καταφέρῃ, εἰς τόσον βραχὺ χρονικὸν διάστημα, τόσα πλήγματα κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, ὅσαν κατέφερεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κέντρου. Κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπώλει, ἀλλὰ ἠγόραζε χρυσᾶς λίρας. Εἰς ἐντελῶς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ δι' ὀλίγας μόνον ἡμέρας συνέβη κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν νὰ παρέμβῃ εἰς τὴν χρηματαγοράν. Καὶ ὅλαι αἱ παρεμβάσεις ἐκεῖναι ὠφείλοντο εἰς συμβάντα ἄσχετα πρὸς τὴν κυβερνητικὴν οἰκονομικὴν πολιτικήν. Ὠφείλοντο εἰς τὰ γεγονότα τοῦ Σουέζ, τοῦ Λιβάνου, εἰς τὴν παροδικὴν κρίσιν τοῦ δολλαρίου, εἰς τὰ γεγονότα τῆς Κούβας καὶ εἰς τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς ΕΡΕ, τὸν παρελθόντα Ἰούνιον. Καὶ ἐὰν ἀκόμη ἀθροίσωμεν τὰς χρυσᾶς λίρας, τὰς ὁποίας εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιπτώσεις ἔρριψεν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν χρηματαγορὰν διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὴν δραχμὴν — καὶ ἡ πρᾶξις τῆς ἀθροίσεως δὲν εἶναι οἰκονομικῶς ὀρθή, διότι εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις αὐτάς, μετὰ πάροδον μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἡ Τράπεζα ἠγόραζεν ἐκ νέου τὰς πωληθείσας λίρας — δὲν φθάνομεν παρὰ μόνον εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ ποσοῦ τῶν λιρῶν, τὰς ὁποίας ἡ λαίλαψ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κέντρου ὑπεχρέωσε τὴν Τράπεζαν, πρὸς συγκράτησιν τῆς δραχμῆς, νὰ σκορπίσῃ. Χαρακτηριστικὸν εἶναι μάλιστα τὸ γεγονός, ὅτι, παρὰ τὴν πολιτικὴν κρίσιν τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου, ἡ ὁποία ἐστοίχισε μόνον 118 χιλιάδας λιρῶν, ἡ θετικὴ προσδοκία ὅτι θὰ ἐπανήρχετο ἡ ΕΡΕ εἰς τὴν ἐξουσίαν, προεφύλαξε τὴν δραχμὴν καὶ ἡ ζήτησις λιρῶν ἐσταμάτησε ἢ ἐμειώθη εἰς τὸ ἐλάχιστον. Καὶ μόνον ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν, ὅταν διεφάνη ὁ κίνδυνος νὰ ἐξέλθῃ